

ज्येष्ठ संपादक राजदीप संदेश यांच्याहस्ते मुंबई मराठी पत्रकार संघातर्फे देण्यात आलेले सन्मानानीय सह सदस्यत्व स्वीकाराताना देवेंद्र भुजबळ

तत्कालीन राज्यपाल रमेश बैंस यांच्या हस्ते "आम्ही अधिकारी झालो" या पुस्तकाचे प्रकाशन

भारत सरकारच्या मुंबई दूरदर्शन केंद्रात निर्माता, महाराष्ट्र शासनाच्या माहिती व जनसंपर्क महासंचालनालयात सचालक म्हणून आणि संवादातीनंतर आत म्हूऱ टस्टोरी टुडे पोर्टलचे संपादक म्हणून अशी ४४ तांत्रिक विद्यारथांमध्यात सक्रिय असलेले, मुऱुचे विद्यारथांनी अकोला येथील असलेले देवेंद्र भुजबळ याचा जन्म ४ जुलै १९५० रोजी सगऱ्यावर येथे आजोढी झाला.

त्याच्या वाढदिवसानिमित्त हा लेखप्रपण.

देवेंद्र भुजबळ यांनी अर्थिकदृश्या आकर्षक

असलेल्या बहुराष्ट्रीय कंपन्या साडून

विचारावूक्त माध्यम क्षेत्र निवडले. नगर येथील

दैविक समाचारमध्ये उपसंपादक कम वारार्ड,

पुणे येथील दैविक केसरी मध्ये उपसंपादक,

संक्रियांमध्ये सहाय्यामध्ये विशेष प्रतिनिधी म्हणून

त्यांनी काम केले.

दूरदर्शनाच्या सहा वांच्यांच्या सेवा काळ्यत भुजबळ

यांनी अनेक कार्यक्रम, माहितीपट, दूरदर्शन

वृत्तात निर्माण केले. अनेक कार्यक्रमांच्या

निर्मितीत योगदान दिले. संहिता लेखन

केले. काही कार्यक्रमात सहभाग घेतला.

पुढे दूरदर्शन सोडून महाराष्ट्र शासनाच्या सेवेत

आल्यावर त्यांनी महाराष्ट्र शासनाच्या

दूरदर्शनरीले "शिवायी आपल्या दारी" या २४

भागांच्या मालिकेच्या सोलावर ते शुक्रवार

दीड वर्षे प्रसारित झालेल्या "माय माराठी"

कार्यक्रमाच्या, तसेच मराठवाडा विद्यापीठ

नामांतर प्रसारंगी योग्य वातावरण निर्मिती

करण्यासाठी दूरदर्शनर चालविल्या गेलेल्या

मोहिमेच्या निर्मिती आणि प्रसारणात सम्बन्धक

अधिकारी म्हणून महत्वाची भूमिका बजावली.

दूरदर्शनाच्या गजलेल्या "महाराची"

कार्यक्रमाचे ते ४ वर्षे रिसर्च अंड रिसोर्स पर्सने

होते. आकाशवाणी वरील दुर्बल घटकांसाठी करण्याच्या "दिल्लिटूट" कार्यक्रमाच्या पहिल्या ५००

भागांचे ते टीमलीडर होते. आकाशवाणीच्या

काही कार्यक्रमांमध्ये देखील त्यांनी सहभाग

घेतला आहे.

महाराष्ट्र शासनाच्या महानूजे वेळेपोर्टलसाठी

करिअनामा होते सदर भुजबळ यांनी सुरु केले.

या सदरसाठी ते स्वतः नियमित लेखन करीत

गुरुचे जीवनातील महत्व

जगन घाणेकर घाटकोपर, मुंबई, १६६४५१७०

सोडवतात म्हणजेच आत्माचे परमात्माशी मिलन घडवून आणतात. हे तुम्हाला साधना संगृही ती तुमच्याकडून ती करवून घेतात.

हे तुमच्या भावावूक्त अडचणी सोडवत नाहीत करण्या या अडचणी तुमच्या गत जमीच्या कौमुळे आलेल्या असतात आणि त्या या जन्मात भोगल्या नाहीत तर त्यासाठी दुसरा जन्म घावा लागेल हे तुमच्या मनावर बिंबवतात. या अडचणीकडे साधार्थाने केंपे पाहायचे हे ते शिकवतात.

२४ लक्ष योनीचे फेरा पार पडल्यानंतर

मनुष्य जन्म मिळतो.

त्यामुळे या जन्मात साधार्थाने करून मनुष्याने भगवत्याची

प्राप्ती करणे म्हणजेच जन्म मुत्तूच्या

चक्रातून मुक्त होणे अंगूष्ठित

असते; मात्र मुत्तूच्यावर

असलेल्या गतजन्मीच्या

संस्काराच्या प्रभावामुळे तो

मायेच्या अधीन राहून सुखात

रमणां होतो, परिणामी

त्याला त्याच्या व्याच्याचा विसर

पडतो. हे घेय लक्षात आणून

देण्याचे कार्य गुरु करत

असतात.

गुरु तापांकद्वारा साधना करवून

घेतात आणि त्याला शिवायाच्या अवस्थेत

आणतात. एकदा शिवायाच्या प्राप्त झाली की गुरु

त्याला पुढच्या टाट्याची साधना संगतात, त्याला मोक्षाची

वात दाखवतात. गुरुच्या आजेचे तोतोत आसते, गुरुच्या आजेपुढे

चैन पडत नाही. गुरु शिवायाची भगवतीशी म्हणजेच सुख

दुखाच्या पलीकडील अनंदांशी घेत घडवून आणतात तर

हुम्हे म्हणजे आध्यात्मिक गुरु जे तुमची आध्यात्मिक

गुरु घडवून आपूर्वाचे

प्राप्ती घेत घडवून आहे.

गोंदवलेकर महाराज म्हणत.. "माझा गुरु कोण? तो

'राम' आहे! जो राम नाम लीन आहे, त्याला वेगळ्या

गुरुची गरज नाही. राम नाम गुरुत्वाचे आहे हा

संत भक्तजन्म भवाराज यांनी त्याच्या शिवायाचा साधनीते

"माझा पश्चात माझं तत्त्व डॉ. जयंत आठवतेच्या

मायाच्यानुसारी कर्तव्य

महाराजांनी आठवतेच्या

असतात. त्याच्या वात दाखवतात, गुरुच्या आजेचे तोतोत

आणि त्याच्या वात दाखवतात. गुरुच्या आजेचे तोतोत

आणि त

